

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΜΑΪΟΥ 1983 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 64

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1358

Αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας των ασφαλισμένων των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Χρόνος που αναγνωρίζεται — Δικαίωμα αναγνώρισης.

1. Αναγνωρίζεται ως χρόνος ασφάλισης, για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που χορηγούν οι οργανισμοί κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα Σώματα Ασφαλείας καθώς και στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα, που υπηρέτησαν ως κληρωτοί ή έφεδροι οι ασφαλισμένοι των οργανισμών αυτών. Από το χρόνο υπηρεσίας που διανύθηκε με την ιδιότητα του μόνιμου ή εθελοντή ή ανακατατα γμένου, δεν αναγνωρίζονται περισσότερα από τρία χρόνια.

Κατεξαίρεση, ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου, υπολογίζεται και γιά τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει το 58ο έτος της ηλικίας του και έχει πραγματοποιήσει 3.600 ημέρες εργασίας.

Οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, που εξαιρούν από τον υπολογισμό γιά τη θεμελίωση του δικαιώματος το χρόνο της στρατιωτικής υπηρεσίας, δεν εφαρμόζονται γιά τους ασφαλισμένους που αναγνωρίζουν το χρόνο αυτό σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος νόμου ή έχουν αναγνωρίσει το χρόνο αυτό με εξαγορά σύμφωνα με άλλες διατάξεις.

Επίσης υπολογίζεται και για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος: α) λόγω αναπηρίας εφόσον ο ασφαλισμένος είναι ανατομοφυσιολογικώς ανάπηρος σε ποσοστό 67% και άνω και έχει πραγματοποιήσει 900 ημέρες εργασίας και β) λόγω θανάτου ασφαλισμένου εφόσον οι δικαιούχοι έχουν υπερβεί τα 60ό έτος της ηλικίας και ο θανών ασφαλισμένος είχε πραγματοποιήσει στην ασφάλιση ενός ή περισσοτέρων ομοειδών ασφαλιστικών οργανισμών μέχρι το χρόνο του θανάτου του 900 ημέρες εργασίας.

2. Η αναγνώριση της στρατιωτικής υπηρεσίας όπως προσδιορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα γίνεται από ένα μόνο οργανισμό κύριας ασφάλισης και ένα μόνο οργανισμό επικουρικής ασφάλισης, που θα επιλέξει ο ασφαλισμένος.

Η στρατιωτική υπηρεσία δεν αναγνωρίζεται σε δεύτερο οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης εφόσον με το χρόνο αυτόν θεμελιώνεται δικαίωμα για δεύτερη σύνταξη από τον οργανισμό αυτόν.

Η στρατιωτική υπηρεσία, που ήδη αναγνωρίσθηκε από το Δημόσιο ή από άλλον οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, για την απονομή ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, δεν μπορεί να αναγνωρισθεί δεύτερη φορά και από άλλον οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης.

3. Το δικαίωμα για την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, όπως προσδιορίζεται στις προηγούμενες παραγράφους, έχει ο ασφαλισμένος και σε περίπτωση θανάτου του τα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται σύνταξη λόγω του θανάτου του.

4. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται σε φορείς κύριας ασφάλισης σε περίπτωση που χορηγούν σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων.

Άρθρο 2.

Τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς.

1. Η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής υπηρεσίας, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 1 του παρόντος, γίνεται με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού οργανισμού, ύστερα από αίτηση του ασφαλισμένου ή, σε περίπτωση θανάτου του, ύστερα από αίτηση των μελών της οικογένειάς του, που δικαιούνται σύνταξη λόγω του θανάτου του.

2. Ασφαλιστικοί οργανισμοί που υπολογίζουν το χρόνο ασφάλισης σε ημέρες εργασίας, αναγνωρίζουν 30 ημέρες ασφάλισης για κάθε μήνα στρατιωτικής υπηρεσίας.

3. Η εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίζεται γίνεται ως εξής:

α) Οι μισθωτοί ασφαλισμένοι θα καταβάλουν για κάθε μήνα το άθροισμα της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, για τον κλάδο της σύνταξης του ΙΚΑ. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς θα υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές που ο ασφαλισμένος έπαιρνε κατά τον τελευταίο μήνα, πριν από την υποβολή της αίτησης, κατά τον οποίο είχε πλήρη απασχόληση, που όμως σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερες απ' τον τεκμαρτό μισθό της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης του Ι.Κ.Α., ούτε κατώτερες από τα 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως ισχύει κάθε φορά.

β) Οι αυτοτελώς απασχολούμενοι θα καταβαλουν για κάθε μήνα εισφορά ίση με το καταβαλλόμενο ασφάλιστρο της ασφαλιστικής κατηγορίας του κλάδου σύνταξης στην οποία ανήκουν υποχρεωτικά ή προαιρετικά κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Όσοι απασχολούνται αυτοτελώς και δεν ανήκουν σε ασφαλιστικές κατηγορίες θα καταβάλουν τη μηνιαία εισφορά που προβλέπεται από την περίπτωση α' της παραγράφου αυτής και που θα εφαρμοσθεί ανάλογα.

γ) Οι ασφαλισμένοι σε οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης καταβάλλουν την εισφορά που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου. Όπου δεν προβλέπεται τέτοια αναγνώριση, καταβάλλουν οι μεν μισθωτοί το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, οι δε αυτοτελώς απασχολούμενοι το ασφάλιστρο που καταβάλλεται για την υποχρεωτική ασφάλιση. Για τον υπολογισμό των εισφορών και του ασφάλιστρου λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος υποβολής της αίτησης.

4. Το ποσό της εξαγοράς του χρόνου που αναγνωρίζεται καταβάλλεται είτε εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 15%, είτε σε μηνιαίες δόσεις, οριζόμενες από τον οργανισμό, ύστερα από σχετική αίτηση του ασφαλισμένου που δεν μπορούν να είναι περισσότερες από τον αριθμό των μηνών που αναγνωρίζονται. Η καταβολή των δόσεων γίνεται με φροντίδα και ευθύνη των ασφαλισμένων. Εάν υπάρξει καθυστέρηση καταβολής δόσης ή μέρους αυτής περισσότερο από τρεις μήνες, δεν υπολογίζεται, σε καμιά περίπτωση, ο χρόνος που αναγνωρίσθηκε και αναλογεί στη δόση αυτή ή το μέρος της δόσης.

5. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται υπολογίζεται, για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και τη θεμελίωση του δικαιώματος μόνο μετά την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς.

Άρθρο 3.

Δικαίωμα αναγνώρισης και από συνταξιούχους.

1. Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας του άρθρου 1 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αυτού έχουν και όσοι συνταξιοδοτήθηκαν μέχρι τη δημοσίευσή του από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης και σε περίπτωση θανάτου τους τα μέλη της οικογενείας τους που δικαιούνται σύνταξη λόγω του θανάτου. Η αναγνώριση γίνεται με αίτηση των δικαιούχων και μετά την καταβολή για κάθε μήνα που θα αναγνωριστεί ποσού ίσου προς το άθροισμα της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ, που αναλογεί στο 25πλάσιο του κατώτατου ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύει κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης.

2. Η εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας των συνταξιούχων γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 4 και 5 του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 4.

Γενικές ή ειδικές διατάξεις ευνοϊκότερες από το νόμο αυτόν εξακολουθούν να ισχύουν μόνο για όσους είναι ασφαλισμένοι μέχρι τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εφόσον αυτοί υποβάλουν σχετική αίτηση μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία μέχρι την 31.12.1985.

Εξαιρούνται και διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 2054/1952, όπως αυθεντικά ερμηνεύτηκε από το άρθρο 34 του Ν.Δ. 2961/1954.

Άρθρο 5.

1. Η πρώτη περίοδος του εδαφίου γ' της παρ. 1 του άρθρου 37 του Κ.Ν. 792/1978, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 του Ν. 1085/1980, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«γ. Χρόνου υπηρεσίας που διανύθηκε σε εφεδρεία ή σε θητεία στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα Σώματα Ασφαλείας καθώς και στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα. Ο χρόνος αυτός εξαγοράζεται από τα πρόσωπα της παρ. 1 και υπολογίζεται τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει το 58ο έτος της ηλικίας του και 12ετή πραγματική θαλάσσια υπηρεσία, όσο και για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης».

2. Το εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 37 του Κ.Ν. 792/1978 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«β. Χρόνου υπηρεσίας μέχρι 3 χρόνια που διανύθηκε στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα Σώματα Ασφαλείας καθώς και στο

Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα που υπηρετούσαν με την ιδιότητα του μόνιμου ή εθελοντή ή ανακατατανμένου».

3. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 2 αυτού του νόμου εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου.

Άρθρο 6.

1. Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών, που έχει συσταθεί με το Ν. 997/1979 καθώς και ο Κλάδος που έχει συσταθεί με το άρθρο 55 του Ν. 1140/81, εντάσσονται εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος στο ΙΚΑ ως ίδιοι Κλάδοι και με ιδιαίτερη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια ο καθένας. Οι προϋπολογισμοί των Κλάδων περιλαμβάνονται στο Γενικό Προϋπολογισμό του ΙΚΑ.

2. Μετά την ένταξη το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών ονομάζεται «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών» (ΙΚΑ - ΤΕΑΜ) και ο Κλάδος που έχει συσταθεί με το άρθρο 55 του Ν. 1140/1981 ονομάζεται «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ειδικός Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών» (ΙΚΑ - ΕΤΕΑΜ). Οι Κλάδοι αυτοί διοικούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΙΚΑ, καταργούμενου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

3. Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ταμείου και του Κλάδου εξακολουθούν να θεωρούνται ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι των νέων Κλάδων.

4. Το σύνολο ενεργητικού και παθητικού του Ταμείου και του Κλάδου περιέρχεται στους νέους Κλάδους, οι δε πόροι τους αποτελούν στο εξής πόρους των νέων Κλάδων.

Εκκρεμείς δίκες που προέκυψαν από το Ταμείο και τον Κλάδο συνεχίζονται από και κατά του ΙΚΑ χωρίς διακοπή.

5. Οι διατάξεις του Ν. 997/1979 και του άρθρου 55 του Ν. 1140/1981 όπως τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα, παραμένουν σε ισχύ και διέπουν τους νέους Κλάδους.

Οι εξουσιοδοτικές διατάξεις που προβλέπουν την έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων ή άλλων διοικητικών πράξεων για τη ρύθμιση θεμάτων που αφορούν το Ταμείο και τον Κλάδο παραμένουν επίσης σε ισχύ.

6. Οι υφιστάμενες στο Ταμείο οργανικές θέσεις του προσωπικού μεταφέρονται στο ΙΚΑ. καθιστάμενες οργανικές θέσεις αυτού.

7. Τις, κατά την προηγούμενη παράγραφο, θέσεις καταλαμβάνουν με το βαθμό τον οποίο κατέχουν, μετατασσόμενοι στο ΙΚΑ. οι υπηρετούντες στο Ταμείο υπάλληλοι.

8. Ο καθορισμός της σειράς αρχαιότητας των μετατασσόμενων στο ΙΚΑ υπαλλήλων θα γίνει με απόφαση του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ιδρύματος.

9. Το προσωπικό που υπηρετεί στο Ταμείο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου μεταφέρεται στο ΙΚΑ, διατηρούμενο στην υπηρεσία για όσο χρόνο καθορίζει η απόφαση πρόσληψής του στο Ταμείο.

10. Η δαπάνη της μισθοδοσίας του προσωπικού που μεταφέρεται βαρύνει τους νέους Κλάδους.

11. Ο χρόνος και οι λεπτομέρειες της ένταξης του ΤΕΑΜ και του Κλάδου στο ΙΚΑ ρυθμίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Κοιν. Ασφαλίσεων, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ.

Άρθρο 7.

Η ισχύς αυτού του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 23 Μαΐου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ**

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ — **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ — **ΓΕΩΡΓ. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Μαΐου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1359

Κύρωση της από 1ης Δεκεμβρίου 1981 Συμβάσεως μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί τροποποιήσεως της από 2ας Μαρτίου 1978 Συμβάσεως περί Κοινωνικής Ασφαλείας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής και της Κυπριακής Δημοκρατίας για την τροποποίηση της από 2 Μαρτίου 1978 Σύμβασης Κοινωνικής Ασφάλειας, που υπογράφτηκε στην Αθήνα την 1ην Δεκεμβρίου 1981 και της οποίας το πρωτότυπο κείμενο έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί τροποποιήσεως της από 2ας Μαρτίου 1978 Συμβάσεως περί Κοινωνικής Ασφαλείας.

Η Ελληνική και η Κυπριακή Δημοκρατία έχουσαι υπ' όψιν την περιωρισμένην χρονικήν ισχύν των άρθρων 19 και 20, παρ. 1, της μεταξύ των συναφθείσης ανωτέρω Συμβάσεως περί Κοινωνικής Ασφαλείας ως και την επελθούσαν ουσιώδη τροποποίησιν εις την περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσίαν της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποφασίζουν την τροποποίησιν της εν λόγω Συμβάσεως ως ακολούθως:

Άρθρον 1.

1. Το εδάφιον (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 12 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«(β) εάν το πρόσωπον διά το οποίον καταβάλλεται βοήθημα κηδείας κατά τας διατάξεις του ενός των συμβαλλομένων Κρατών αποβιώση εις την περιοχήν του ετέρου Κράτους θα θεωρήται ότι απεβίωσεν εις την περιοχήν του πρώτου Κράτους».

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 19 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου λήγει την 30ήν Ιουνίου 1983, δύναται όμως να παραταθή, εφ' όσον αι αρμόδιαι αρχαί των δύο συμβαλλομένων Κρατών συμφωνήσουν προς τούτο».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Διά την εφαρμογήν των Κεφαλαίων 1—4:

α) Μία εβδομάς εισφορών κατά την Κυπριακήν νομοθεσίαν εξομοιούται προς έξι ημέρας ασφαλίσεως κατά την Ελληνικήν νομοθεσίαν.

β) Ο αριθμός των εβδομάδων εισφορών κατά την Κυπριακήν νομοθεσίαν διά περιόδους ασφαλίσεως αρχομένας κατά ή μετά την 6ην Οκτωβρίου 1980 προσδιορίζεται διά της διαιρέσεως του συνόλου των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών του ησφαλισμένου εντός εκάστου έτους εισφορών, κατά την Κυπριακήν νομοθεσίαν, διά του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών του ισχύοντος κατά το έτος τούτο. Ο ούτω προσδιοριζόμενος αριθμός εβδομάδων δεν δύναται να υπερβαίνη τον αριθμόν των ημερολογιακών εβδομάδων αι οποίαι εμπίπτουν εντός του οικείου έτους εισφορών ή εντός της τυχόν μικροτέρας περιόδου ασφαλίσεως.

γ) Έξ ημέραι ασφαλίσεως κατά την Ελληνικήν νομοθεσίαν εξομοιούνται προς ασφαλιστέας αποδοχάς ίσας προς το γινόμενον του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών, κατά την Κυπριακήν νομοθεσίαν, επί 1.04. Προς το γινόμενον τούτο εξομοιούται επίσης και τυχόν υπόλοιπον ημερών προκύπτον εκ της τοιαύτης μετατροπής».

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 20 καταργείται.

5. Το άρθρον 21 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 21.

Αποδοχαί λαμβανόμεναι υπ' όψιν.

1. Αι κατά την Ελληνικήν νομοθεσίαν χρηματικαί παροχαί υπολογίζονται βάσει μόνον των αποδοχών του ησφαλισμένου των αφορωσών εις περιόδους ασφαλίσεως πραγματοποιηθείσας κατά την νομοθεσίαν ταύτην.

2. Κατά τον υπολογισμόν των συμπληρωματικών παροχών κατά την Κυπριακήν νομοθεσίαν λαμβάνονται υπ' όψιν μόνον περίοδοι ασφαλίσεως και προς αυτάς εξομοιούμεναι, πραγματοποιηθείσαι κατά την νομοθεσίαν ταύτην».

Άρθρον 2.

1. Η παρούσα Σύμβασις θέλει επικυρωθή συμφώνως προς τας αντιστοίχους Συνταγματικάς Διατάξεις.

2. Υπό την επιφύλαξιν της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, η παρούσα Σύμβασις θέλει τεθή εν ισχύι την πρώτην του μεθεπομένου μηνός εκείνου καθ' ον θα έχουν ανταλλαγή τα όργανα επικυρώσεως.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 της παρούσης Συμβάσεως έχει αναδρομικήν ισχύν από της 1ης Ιουλίου 1981, αι δε παράγραφοι 3, 4 και 5 του αυτού άρθρου έχουν αναδρομικήν ισχύν από της 6ης Οκτωβρίου 1980.

4. Τα όργανα επικυρώσεως δέον να ανταλλαγώσιν το ταχύτερον δυνατόν εν Αθήναις.

Εις πίστωσιν τούτου οι πληρεξούσιοι αμφοτέρων των συμβαλλομένων Κρατών υπέγραψαν την προκειμένην Σύμβασιν.

Εγένετο έν Αθήναις την 1ην Δεκεμβρίου 1981, εις δύο πρωτότυπα εις την Ελληνικήν γλώσσαν, των κειμένων εχόντων την αυτήν ισχύν.

Δια την Ελληνικήν Δημοκρατίαν
ΡΟΥΛΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ - ΡΗΓΟΥ

Δια την Κυπριακήν Δημοκρατίαν
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΝΑΚΗΣ

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 23 Μαΐου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑΣ — **ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ — **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Μαΐου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 12 του Π. Δ/τος 983/79 «περί του κανονισμού παροχών του συσταθέντος Κλάδου Επικουρικής Ασφαλίσεως παρά τω Ταμείω Επικουρικής Ασφαλίσεως Προνοίας και Κοινής Διανομής Πωλητών Βενζίνης Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 794/78 (ΦΕΚ 116/1978 τ. Α) «περί συστάσεως Κλάδου Επικουρικής Ασφαλίσεως παρά τω Ταμείω Προνοίας και Κοινής Διανομής Πωλητών Βενζίνης Αθηνών Πειραιώς και Περιχώρων».
2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1266/82 «Όργανα ασκήσεως της νομισματικής πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 81/Α/2.7.82).
3. Τις διατάξεις του άρθρου 9 του Π. Δ/τος 574/82 «Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 104/Α/82).
4. Τις διατάξεις των άρθρων 13 και 113 παρ. 2, περ. α του 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') περί οργανισμού του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 728/77 «περί αρμοδιότητος του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας» (ΦΕΚ 316/Α/77).
5. Τη 1564/21.10.82 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 833/Β/82).
6. Τη γνώμη του ΔΣ του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προνοίας και Κοινής Διανομής Πωλητών Βενζίνης Αθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων, η οποία λήφθηκε κατά την 34/23.12.82 συνεδρίαση αυτού.
7. Τη γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας που λήφθηκε κατά την 26/16.2.83 συνεδρίαση αυτού της ΚΒ περιόδου.
8. Τη 207/83 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση της Υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Η παρ. 5 του άρθρου 12 του Π. Δ/τος 983/79 (ΦΕΚ 276/Α/15.12.79) όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 του Π. Δ/τος 1059/80 (ΦΕΚ 267/Α/20.11.80) και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5α. Ασφαλισμένοι του Ταμείου που έχουν πραγματοποιήσει κατά την έναρξη της ισχύος του Ν. 794/78 είκοσι (20) έτη ασφαλιστέα στο ταμείο εργασία ως μέτοχοι αυτού κατά την έννοια των διατάξεων του ΑΝ 1606/39 έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους προκειμένου για άρρενες ή το 60ο προκειμένου για θήλεις, έχουν διακόψει οριστικά την άσκηση του επαγγέλματός τους για οποιονδήποτε λόγο και έχουν χάσει την ιδιότητα του μετόχου απο-

τεδήποτε μετά τη δημοσίευση του Ν. 794/78 δικαιούνται σύνταξης από τον Κλάδο εφόσο απονεμήθηκε σ' αυτούς σύνταξη από το ταμείο Κύριας Ασφάλισης ανεξάρτητα από το χρόνο πραγματικής ασφάλισης στον Κλάδο με την προϋπόθεση της εξαγοράς του υπολειπόμενου χρόνου μέχρι τη συμπλήρωση των κατά το άρθρο 3 του παρόντος Δ/τος πέντε (5) ετών ασφαλίσεως στον Κλάδο.

β) Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου πριν από τη συνταξιοδότησή του με τις παραπάνω προϋποθέσεις έχουν δικαίωμα συνταξιοδότησης οι δικαιοδόχοι αυτού σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 4 του Π. Δ/τος 983/79 με την προϋπόθεση της εξαγοράς του υπολειπόμενου χρόνου μέχρι τη συμπλήρωση 5 ετών πραγματικής ασφάλισης στον κλάδο.

γ) Το ποσό της εξαγοράς του χρόνου που απομένει μέχρι την συμπλήρωση πέντε ετών στην ασφάλιση του κλάδου ορίζεται με απόφαση του ΔΣ του Ταμείου σε ποσοστό 50% του μέσου μηνιαίου μερίσματος του προηγούμενου ημερολογιακού έτους από την υποβολή της αίτησης για κάθε μήνα εξαγοραζόμενης στον Κλάδο εργασίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που υποβάλλεται μέσα σε ένα χρόνο από τη δημοσίευση του Δ/τος αυτού.

Το ποσό της εξαγοράς καταβάλλεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 12 του Π. Δ/τος 983/79.

Άρθρο 2.

Η ισχύς του Δ/τος αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Δ/τος αυτού.

Αθήνα, 17 Μαΐου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (ΡΟΥΛΑ) ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ - ΡΗΓΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. Φ. 0544/3217 (4)

Έγκριση του Πρωτοκόλλου για τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ελληνικής και Γερμανικής Αντιπροσωπείας για τις διεθνείς οδικές μεταφορές που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 25 Φεβρουαρίου 1983.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Τη διάταξη του άρθρου 14 της Συμφωνίας, για τις διεθνείς οδικές διακινήσεις εμπορευμάτων, μεταξύ της Ελλάδας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 8 Μαρτίου 1962 και κυρώθηκε με το αριθ. 4380/1964 Νομοθετικό Διάταγμα το οποίο δημοσιεύτηκε στο αριθ. 188/1964 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, τεύχος Α', που διαλαμβάνει ότι οι αντιπρόσωποι των Υπουργείων Συγκοινωνιών των δύο Συμβαλλομένων Χωρών θα συνέρχονται όταν υπάρχει ανάγκη για να συζητούν την εκτέλεση της Συμφωνίας και να την προσαρμόζουν προς τις εκάστοτε διαμορφούμενες συνθήκες οδικής κυκλοφορίας, καθώς και το περιεχόμενο του υπό έγκριση Πρωτοκόλλου.

β) Την 8715/9.7.82 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Συγκοινωνιών «ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Συγκοινωνιών στους Υφυπουργούς Συγκοινωνιών», (ΦΕΚ 474/Β/13.7.82), αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε ως έχει και στο σύνολό του το Πρωτόκολλο, μεταξύ των αντιπροσωπειών Ελλάδας και Γερμανίας, για τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων για τις διεθνείς οδικές μεταφορές, που υπογράφτηκε στην Αθήνα στις 25 Φεβρουαρίου 1983, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην Ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

Αθήνα, 18 Μαΐου 1983

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ — ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΥΦ/ΓΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΣΛΑΝΗΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Για τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ελληνικής και Γερμανικής Αντιπροσωπείας, για τις διεθνείς οδικές μεταφορές που έγιναν στην Αθήνα από 24 - 25 Φεβρουαρίου 1983.

Ελληνική Αντιπροσωπεία

1. Ι. Τσακαλάκης, Υπουργείο Συγκοινωνιών, Επικεφαλής Αντιπροσωπείας,
2. Ε. Κατσαράκη - Χρυσοχόου, Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.
3. Α. Δενδούλης, Υπουργείο Εξωτερικών
4. Ι. Γουγουτάς, Υπουργείο Οικονομικών
5. Ρ. Καραούζα, Υπουργείο Συγκοινωνιών
6. Η. Τασώνης, Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος
7. Α. Σταθόπουλος, Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
8. Ι. Παναγιωτόπουλος, Εκπρόσωπος Ελλήνων Μεταφορέων
9. Α. Λαμπρινόπουλος, Εκπρόσωπος Ελλήνων Μεταφορέων
10. Γ. Νικολούδης, Εκπρόσωπος Ελλήνων Μεταφορέων.

Αντιπροσωπεία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

1. Herr Bolln, Ομοσπονδιακό Υπουργείο Συγκοινωνιών Αρχηγός της Αντιπροσωπείας.
2. Dr. Haselau Ομοσπονδιακό Υπουργείο Συγκοινωνιών
3. Dr. Kuchel Ομοσπονδιακό Υπουργείο Συγκοινωνιών
4. Dr. Zeiselmair Βαυαρικό Υπουργείο Οικονομίας και Συγκοινωνιών
5. Frau Gohlke Ομοσπονδία γερμανών μεταφορέων
6. Herr Dienstbach Γερμανική TOURING ΕΠΕ
7. H. Von Hengstenberg Γερμανική Πρεσβεία Αθηνών.

Ημερήσια διάταξη:

α) Εμπορευματικές Μεταφορές
Εξέλιξη μεταφορών
Εξέταση της ποσόστωσης
Διάφορα

β) Επιβατικές μεταφορές

α. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Εξέλιξη μεταφορών:

Οι δύο αντιπροσωπείες εξέτασαν την εξέλιξη των μεταφορών και του εμπορίου μεταξύ των δύο χωρών.

Διαπίστωσαν τη μεγάλη σημασία που αποδίδεται στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των δύο χωρών.

Η Γερμανική αντιπροσωπεία εξέφρασε τη λύπη, για την, επί του παρόντος, μη ικανοποιητική συμμετοχή των Γερμανών μεταφορέων, στο μεταφορικό έργο.

Η Ελληνική αντιπροσωπεία αναφέρθηκε στην είσοδο της Ελλάδας στην κοινή αγορά και την εξ αυτού του λόγου αύξηση των μεταφορών. Με την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων και του υποχρεωτικού τεχνικού ελέγχου οχη-

μάτων στην Ελλάδα θα επιτευχθεί μία εναρμόνιση των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των μεταφορέων των δύο χωρών.

Εξέταση της ποσόστωσης :

Η Γερμανική πλευρά, αναφερομένη στον ήδη με τις διαπραγματεύσεις του 1979 στην Αθήνα, επιδιωκόμενο στόχο, για μια καλύτερη συνεργασία μεταξύ των μεταφορέων των δύο χωρών, προτείνει την καθιέρωση μιας συνεργατικής ποσόστωσης για τη δημιουργία των προϋποθέσεων αυτής της συνεργασίας.

Η Ελληνική πλευρά υποσχέθηκε την εξέταση αυτής της πρότασης.

Τα δύο Υπουργεία Συγκοινωνιών θα καλέσουν τις επαγγελματικές οργανώσεις των μεταφορέων να προβούν στις αναγκαίες διαπραγματεύσεις για μια μεγαλύτερη συνεργασία.

Η Ελληνική αντιπροσωπεία θεωρεί αναγκαία την αύξηση της ποσόστωσης κατά 3.000 άδειες.

Ενόψη της επιθυμητής αυτής συνεργασίας συμφωνήθηκαν οι παρακάτω ποσοστώσεις για το 1983 :

Γενική ποσόστωση : 24.000 άδειες

Συνεργατική ποσόστωση : 2.000 άδειες

Η συνεργατική ποσόστωση διατίθεται για κείνες τις μεταφορές, οι οποίες θα πραγματοποιούνται στα πλαίσια συμφωνιών συνεργασίας μεταξύ γερμανών και ελλήνων μεταφορέων.

Οι δύο αντιπροσωπείες συμφώνησαν να παρακολουθούν την εξέλιξη των μεταφορών και εφ' όσον υπάρξει ανάγκη να επανεξετάσουν την ποσόστωση.

Διάφορα :

Η Ελληνική αντιπροσωπεία ανακοίνωσε ότι το πρόστιμο για τις επί πλέον ποσότητες καυσίμων στις δεξαμενές των αυτοκινήτων κατά την έξοδό τους από την Ελλάδα δεν εισπράττεται από το τέλος του 1982.

Η Γερμανική αντιπροσωπεία εξέφρασε την ικανοποίησή της για την παραπάνω ρύθμιση.

Η Ελληνική αντιπροσωπεία, σε ερώτηση της Γερμανικής, γνωστοποίησε ότι έχει σκοπό να παραιτηθεί από την υποχρεωτική προσκόμιση των πολυπτύχων (CARNET DE PASSAGE) κατά την είσοδο των Γερμανικών Φορτηγών Αυτοκινήτων στην Ελλάδα. Μέχρι τότε είναι δυνατόν η αναγραφή του αριθμού κυκλοφορίας του οχήματος στο διαβατήριο του οδηγού ή η έκδοση δελτίου ελεύθερης χρήσης (ΔΕΧ) να υποκαθιστά τη χρήση του πολυπτύχου (CARNET DE PASSAGE).

Η Γερμανική αντιπροσωπεία ανακοίνωσε ότι δεν είναι δυνατή η παράταση της 14ήμερης προθεσμίας παραμονής των ελληνικών αυτοκινήτων στο γερμανικό έδαφος, που προβλέπεται από τη συμφωνία για απαλλαγή από τέλη κυκλοφορίας.

β. ΕΠΙΒΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Οι δύο πλευρές είναι σύμφωνες για την εξέταση των δυνατοτήτων λειτουργίας μιας επιβατικής συγκοινωνίας μεταξύ Αθηνών - Μονάχου - Φραγκφούρτης - Κολωνίας - Βρυξελλών - Λονδίνου, με τη συνεργασία των Ελληνικών σιδηροδρόμων, της DEUTSCHE TOURING, των Βελγικών σιδηροδρόμων και των Βρετανών εταίρων.

Σ' αυτή τη γραμμή θα συνδεθεί στο Μόναχο η επιβατική συγκοινωνία προς 'Αμστερνταμ.

Σε μια συνάντηση, που θα πραγματοποιηθεί στη Φραγκφούρτη στις 30 - 31 Μαρτίου 1983, θα συζητηθούν, μεταξύ άλλων θεμάτων, που απασχολούν τους δύο εταίρους και οι λεπτομέρειες για τη λειτουργία αυτής της γραμμής.

Οι επόμενες διαπραγματεύσεις θα πραγματοποιηθούν το 1984 στη Βόννη. Η ακριβής ημερομηνία θα συμφωνηθεί δια της διπλωματικής οδού.

'Εγινε στην Αθήνα στις 25 Φεβρουαρίου 1983, σε δύο πρωτότυπα, έκαστο στην Ελληνική και Γερμανική γλώσσα, τα οποία είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Ελληνική Αντιπροσωπεία	Για την Γερμανική Αντιπροσωπεία
(υπογραφή)	**(υπογραφή)**

Αριθ. Φ. ΕΟΚ 5.5./492/82 (5)

'Εγκριση της σύμβασης μεταξύ της Κυβερνήσεως της **Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της** Γερμανίας και της **Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας** για την απόδοση δα**πανών για παροχές** σε είδος της ασφαλίσεως ασθενείας **που υπογράφτηκε στη** Βόννη στις 11 Μαρτίου 1982.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

'Εχοντας υπόψη :

1. Το άρθρο 94 του Κοινοτικού Κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου της 21.3.1972 για την εφαρμογή του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/71 περί Κοινωνικής Ασφαλείας των μισθωτών και των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και το άρθρο 36 παρ. 3 του ως άνω Κοινοτικού Κανονισμού 1408/71 σε συνδυασμό με το άρθρο 94 παρ. 6 του ως άνω Κανονισμού 574/72.

2. Το κείμενο των διατάξεων της υπό έγκριση συμβάσεως που αποσκοπεί στην απλοποίηση διαδικασιών για την εκκαθάριση και την πληρωμή δαπανών ασθενείας για τα μέλη οικογενείας Ελλήνων Μισθωτών, που κατοικούν στην Ελλάδα που και δαπανήθηκαν απο τους Ελληνικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας και που πρέπει να αποδοθούν από τους γερμανικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας και

3. Το ότι τα Γερμανικά Ταμεία ασθενείας, στις περιπτώσεις χορηγήσεως παροχών που η εκκαθάριση των λογαριασμών γίνεται σύμφωνα με την πραγματική δαπάνη, δεν μπορούν να καθορίσουν τις δαπάνες των χορηγηθέντων φαρμάκων στο πραγματικό ύψος που προκύπτει για καθεμιά περίπτωση, αποφασίζουμε :

1. Εγκρίνουμε όπως έχει και στο συνολό της τη σύμβαση μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για την απόδοση δαπανών για παροχές σε είδος της ασφαλίσεως ασθενείας που υπογράφθηκε στη Βόννη στις 11 Μαρτίου 1982 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής :

Η ανωτέρω σύμβαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος Α'.

Αθήνα, 2 Μαρτίου 1983

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ**

ΣΥΜΒΑΣΗ

μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας για την απόδοση δαπανών για παροχές εις είδος της ασφαλίσεως ασθενείας.

Η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Οδηγούμενες από την επιθυμία, κατ' απόκλιση από το άρθρο 94 του Κοινοτικού Κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου της 21.3.1972 για την εφαρμογή του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/71 περί κοινωνικής ασφάλειας των μισθωτών και των οικογενειών των, που διακινούνται εντός της κοινότητας, να αποδίδονται οι δαπάνες για τις παροχές ασθένειας εις είδος που χορηγούνται από τα γερμανικά Ταμεία Ασθενείας στα μέλη οικογενείας των ασφαλισμένων σε ελληνικούς φορείς, τα οποία κατοικούν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σύμφωνα με τα πραγματικά έξοδα που προκύπτουν κατά περίπτωση.

Επιθυμώντας να απλοποιήσουν τη διαδικασία για την ανεύρεση από την γερμανική ασφάλιση ασθενείας των δικαιούχων μελών οικογενείας των Ελλήνων μισθωτών που ασφαλίζονται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τα οποία κατοικούν στην Ελλάδα και να επισπεύσουν την εκκαθάριση και την πληρωμή χρηματικών ποσών που δαπανήθηκαν από τους ελληνικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας για τα ανωτέρω μέλη οικογενείας και πρέπει να αποδοθούν από τους γερμανικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν, ότι τα γερμανικά Ταμεία Ασθενείας, στις περιπτώσεις χορηγήσεως παροχών που η εκκαθάριση των λογαριασμών γίνεται σύμφωνα με την πραγματική δαπάνη, δεν μπορούν να καθορίσουν τις δαπάνες των χορηγηθέντων φαρμάκων στο πραγματικό ύψος που προκύπτει για κάθε μιά περίπτωση.

Βασιζόμενες στο άρθρο 36 παρ. 3 του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/71 σε συνδυασμό με το άρθρο 94 παρ. 6 του Κανονισμού 59/72 του Συμβουλίου της 21 Μαρτίου 1972 συμφώνησαν τα ακόλουθα :

'Αρθρο 1.

Εάν ένας γερμανικός φορέας ασφαλίσεως ασθενείας χορήγησε παροχές εις είδος στα μέλη οικογενείας που αναφέρονται στο άρθρο 19 παρ. 2 του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 και κατοικούν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τα ποσά που πρέπει να αποδοθούν σύμφωνα με το άρθρο 36 του Κανονισμού αυτού για τις δαπάνες αυτές καθορίζονται κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 93 παρ. 1, 4 και 6 του Κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972 κατ' απόκλιση προς το άρθρο 94 παράγρ. 1 έως 5 του Κανονισμού αυτού.

'Αρθρο 2.

(1) Για τις παροχές εις είδος που χορηγούνται στα μέλη οικογενείας τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 19 παρ. 2 του Κανονισμού 1408/71 και κατοικούν στην Ελλάδα τα αρμόδια γερμανικά Ταμεία Ασθενείας συντάσσουν τα δικαιολογιτικά για τα ποσά που πρέπει να αποδοθούν σύμφωνα με το άρθρο 36 του Κανονισμού αυτού και διαβιβάζουν τα δικαιολογητικά αυτά στην Ελληνική Υπηρεσία Συνδέσμου για την ασφάλιση ασθενείας μέσω της γερμανικής Υπηρεσίας Συνδέσμου για την ασφάλιση ασθενείας, εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του ποσού της μέσης ετήσιας δαπάνης για το αντίστοιχο λογιστικό έτος.

(2) Η Ελληνική Υπηρεσία Συνδέσμου γνωστοποιεί στη Γερμανική Υπηρεσία Συνδέσμου εντός έξ μηνών από τη λήψη των αναφερομένων στην παράγραφο (1) δικαιολογητικών ενδεχόμενες αντιρρήσεις για περιπτώσεις, οι οποίες πρέπει να προσδιορίζονται ειδικά η κάθε μια για κάθε γερμανικό φορέα που αφορούν.

(3) Η Γερμανική Υπηρεσία Συνδέσμου διαβιβάζει στην Ελληνική Υπηρεσία Συνδέσμου χωρίς καθυστέρηση τα καταβληθέντα από τους αρμόδιους γερμανικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας χρηματικά ποσά.

'Αρθρο 3.

(1) Οι αρμόδιοι γερμανικοί φορείς ασφαλίσεως ασθενείας προκαταβάλλουν στη Γερμανική Υπηρεσία Συνδέσμου μέχρι την 31η Μαρτίου κάθε έτους τα κατ' αποκοπή χρηματικά ποσά για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, εφ' όσον για αυτό το ημερολογιακό έτος είχαν ασφαλιστεί σε αυτούς 50 τουλάχιστον πρόσωπα με δικαιούχα μέλη οικογενείας στην Ελλάδα. Ως προκαταβλητέο κατ' αποκοπή ποσό ισχύει το τελευταίο μηνιαίο κατ' αποκοπή ποσό που καθορίστηκε από τη διοικητική επιτροπή κοινωνικής ασφαλείας των μεταναστών εργατών κατά το άρθρο 94 του Κανονισμού του Συμβουλίου 574/72.

Εφόσον δεν έχει καθοριστεί ακόμη τέτοιο κατ' αποκοπή ποσό λαμβάνεται υπ' όψιν το τελευταίο κατ' αποκοπή ποσό, που καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 της Ελληνογερμανικής Συμβάσεως Κοινωνικής Ασφαλείας της 25 Απριλίου 1961.

(2) Το άρθρο 2 παρ. 3 ισχύει αναλόγως.

(3) Τα προκαταβαλλόμενα κατ' αποκοπήν ποσά συμψηφίζονται κατά την τελική εκκαθάριση των λογαριασμών.

'Αρθρο 4.

Κατ' απόκλιση από το άρθρο 93 παρ. 1, του Κοινοτικού Κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 τα χρηματικά ποσά που πρέπει να αποδίδονται από τους ελληνικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας για χορηγηθέντα φάρμακα υπολογίζονται από τους αρμόδιους γερμανικούς φορείς ασφαλίσεως ασθενείας στο ύψος των κατ' αποκοπή ποσών τα οποία ισχύουν μεταξύ των γερμανικών φορέων σε περίπτωση αλληλοεξυπηρετήσεώς των για τη χορήγηση παροχών.

'Αρθρο 5.

Οι Υπηρεσίες Συνδέσμου για την ασφάλιση ασθενείας συνομολογούν τα έντυπα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσης Συμβάσεως

'Αρθρο 6.

Η παρούσα Σύμβαση ισχύει και για τη Χώρα του Βερολίνου, εφ' όσον η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας δεν εγχειρίσει στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως δήλωση περί του αντιθέτου.

'Αρθρο 7.

Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ με έναρξη από 1.1.1981 ένα μήνα μετά την ημέρα κατά την οποία οι δύο κυβερνήσεις γνωστοποιήσουν η μια στην άλλη ότι επληρώθηκαν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται κατά την εσωτερική νομοθεσία τους για να τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση. Η σύμβαση ισχύει για χρονική διάρκεια ενός έτους και παρατείνεται εκάστοτε για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος, εφ' όσον δεν καταγγελθεί εγγράφως από ένα συμβαλλόμενο Μέρος το αργότερο τρεις μήνες προ της παρελεύσεως της προθεσμίας του ενός έτους.

'Εγινε στη Βόννη την 11 Μαρτίου 1982 σε δύο πρωτότυπα, καθένα στη γερμανική και την ελληνική γλώσσα, το κείμενο του καθενός από τα οποία είναι εξ ίσου δεσμευτικό

Για την Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας
(υπογραφές)	(υπογραφή)

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τιμ και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1983 ως ακολ

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	2.500
2. » » » Β'	»	4.000
3. » » » ΤΑΠΣ	»	3.000
4. » » » Γ'	»	1.500
5. » » » Δ'	»	3.500
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ. Δ. κτλ.	»	1.500
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	300
8. » » » Παράρτημα	»	800
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	10.000
10. » » Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	»	800
11. Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	20.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1. Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	
2. » » » Β'	»	
3. » » » ΤΑΠΣ	»	
4. » » » Γ'	»	
5. » » » Δ'	»	
6. » » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	»	
7. » » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	
8. » » » Παράρτημα	»	
9. » » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	
10. » » Δελτίο Εμπ. και Βιομ. Ιδιοκτησίας	»	
11. Για όλα τα τεύχη	»	

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 10 δραχ., από 9 ως 24 σελ. 15 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 25 δρχ., από 49 ως 40 δρχ., από 81 σελ. και πάνω η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 50 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διάφορων φύλλων της Εφημερίδας τ νήσεως καθορίζεται σε τέσσερις (4) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

Α'. Ανωνύμων Εταιρειών:

1. Των καταστατικών	Δραχ.	25.000
2. Των αποφάσεων για συγχώνευση ανωνύμων εταιρειών	»	25.000
3. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	15.000
4. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	8.000
5. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	10.500
6. Των υπουργικών αποφάσεων για παροχή άδειας επέκτασης των εργασιών Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	9.000
7. Των αποφάσεων για εγκατάσταση υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορα και παροχή πληρεξουσιότητας αντιπροσώπευσης στην Ελλάδα αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων για μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1. του Ν.Δ. 400/1.9.70	»	6.000
8. Των ανακοινώσεων γιά κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 για Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Εταιρείες, των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και των αποφάσεων του Υπ. Συγκοινωνιών για τους ΗΛΠΑΠ — ΗΣΑΠ — ΟΣΕ	»	2.800
9. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Εταιρειών	»	2.800
10. Των αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου για την εισαγωγή χρεωγράφων στο χρηματιστήριο για διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δραχ.	
11. Των αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς για τη διαγραφή χρεωγράφων από το χρηματιστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α. Ν. 148/67.	»	
12. Των αποφάσεων για την έγκριση τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών	»	

Β'. Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

1. Των καταστατικών	»	
2. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών	»	
3. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	
4. Των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων	»	
5. Των τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	»	
6. Των ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	»	
7. Των ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ.	»	
8. Των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις	»	

Γ'. Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών — Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Των υπουργικών αποφάσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών — Αλληλασφαλιστικών Ταμείων	»	
2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	

Δ'. Των δικαστικών πράξεων:

ΙΙ. Στο Τέταρτο τεύχος:

Των δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση αποζημιώσεως	»	

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού εi το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με επιταγή στο όνομα του Διευθυν ρίσεως του Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου).

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν η αποστολή τους γίνεται με επιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓ